

Geen prinses, wel recht op erfenis

Eindelijk heeft Delphine Boël het antwoord waar ze zo lang wachtte op. Als koning Albert II is haar vader. Maar dat roept nog heel wat vragen op.

• Wordt Delphine Boël een deel van de erfenis van Albert II?

«Albert II zal Boël in zijn testament opnemen op hetzelfde niveau als zijn andere kinderen», verklaarde Alain Berenboom, de advocaat van de koning. Gisteren, Delphine Boël heeft recht op maximaal een achttste van het vermogen van koning Albert II — naar schatting zo'n 200 tot 300 miljoen euro. Maar het was haar om de erkenning, niet om het geld te doen. Als ze op geld uit was, kon ze beter de enige erfgenamen van staatsmagnaat Jacques Boël gebleven zijn. Hij en zijn familie zitten op een vermogen van 1,7 miljard euro.

• **Wordt Delphine Boël nu prinses?** «Enkel de nakomelingen van koning Filip en zijn dochter Elisabeth kunnen nog de titel van prins of prinses krijgen», zegt emeritus hoogleraar en kenner van het koningshuis Mark Van den Wijngaert. Koning Filip kan Delphine wel nog een adellijke titel toekennen.

• **Krijgt Delphine Boël binnenkort een nieuwe familienaam?** «De achternaam van België is zuiver verbonden met de titel prins en prinses. En aangezien ze dat niet wordt, kan ze ook die familienaam niet krijgen», zegt Van den Wijngaert. En wat met Saksen-Coburg-Gotha? «Die wordt al niet meer gebruikt sinds de Eerste Wereldoorlog». Hoogstwaarschijnlijk blijft het dus gewoon Delphine Boël, ook al is die officieel haar vader niet.

• **Heeft Delphine Boël nu recht op een dotatie?** «Om een dotatie te krijgen, moet je behoren tot de koninklijke familie en een taak uitvoeren», klinkt het bij Van den Wijngaert. Geen dotatie dus voor Boël.

• **Wordt Delphine Boël nu in de lijn van de troonopvolging opgenomen?** «Alleen de rechtstreekse afstammelingen van koning Albert II en koningin Paola komen in aanmerking voor de troonopvolging», zegt Van den Wijngaert. En zelfs als ze aanspraak zou maken op de troon, bengelt Delphine Boël helemaal achteraan het rijtje: op plaats 17, na de kinderen van prins Laurent.

• **Zit er nu ook nog een verzoeking aan te komen?** De kans lijkt min. «Delphine heeft de koninklijke familie te veel pijn gedaan, te veel imago schade berokkend. Als Albert het 13 jaar geleden gewoon had toegegeven, was er veel lessd geleerd geweest», zegt Van den Wijngaert. «Het is een morele overwinning voor haar, maar Albert koestert absoluut geen vaderlijke gevoelens voor Delphine.» (NRC)

Auteur Mario Danneels

«Dat een half zinnetje tot dit zou leiden: nooit verwacht»

«Wat een ongelooflijke overwinning voor Delphine!» Koningskenner Mario Danneels (38) — die de bal goed 20 jaar geleden aan het rollen bracht met zijn boek 'Paola. Van 'la dolce vita' tot koningin' — kan zijn blijdschap amper onderdrukken. «Nooit gedacht dat dit zoveel later de uitkomst zou zijn van dat ene half zinnetje in mijn boek. Zeker in de beginjaren van haar strijd zag het er niet goed uit, met enkele uitspraken in haar noedel. Maar het heeft haar nog meer verbeterd te vechten voor erkenning en gerechtigheid. Uiteindelijk heeft ze Albert juridisch met de rug tegen de muur gekregen. Chapeau voor haar — ze stond toch tegenover een staatshoofd. Toegegeven, ook mij geeft dit toch wel een beetje voldoening.» Er was volgens Danneels voor Albert werkelijk geen ontkennen meer aan. «Wellicht heeft hij er nu voor gekozen zichzelf en Paola nog meer ellende en gezichtsverlies te besparen. Had hij haar nu niet erkend, dan had de rechtbank dat wel in zijn plaats gedaan. En dan kwamen ook andere bewijzen naar buiten, zoals brieven aan mevrouw de Selys Longchamps en familiefoto's, die hun innige band zouden aantonen.» (SPK)

Sybille de Selys Longchamps, haar minnaar Albert en de 6-jarige Delphine Boël, samen op een rots in Corsica.

ALBERT II ERKENT DELPHINE BOËL (51)

Ok in haar kunstwerken bond Delphine Boël meer dan eens de strijd aan met koning Albert.

JUNI 1966

De kennismaking

De toen 32-jarige prins Albert reist naar Griekenland. Hij ontmoet er de 25-jarige Sybille de Selys Longchamps, dochter van de ambassadeur. Albei hebben ze in die tijd een strikt en moeilijk huwelijksleven, verklaart zij later zelf in een interview. Sybille bevoelt hem zo dat Albert in Athene blijft. «Op het einde van zijn vakantie wilde hij dansen en zei hij dat hij van me hield.»

DECEMBER 1966

De twee zien elkaar terug bij gemeenschappelijke vrienden. Paola is ook aanwezig, maar Albert krijgt het zo geregeld dat Sybille aan zijn rechterkant zit. Vanaf dan duiken de twee regelmatig op in elkaars gezelschap.

MAART 1967

Zwanger

Albert en Sybille gaan samen op skireis. Sybille raakt in verwachting van Albert.

FEBRUARI 1968

Hun dochter Delphine komt ter wereld. Albert brengt Paola op de hoogte. Sybille verlaat haar echtgenoot Jacques Boël. Zij pakt haar koffers en verhuist naar Ukkel, waar Albert dagelijks op bezoek komt. Albert, Sybille en Delphine gaan dat jaar ook samen op vakantie. Voor Delphine is hij een vriend van haar moeder. Delphine noemt Albert stevast 'Papillon'. Volgens de barones erkende Albert zijn kind ook stilzwijgend, door haar met Kerstmis en bij verjaardagen cadeautjes op te sturen.

1976

Scheiden? Toch niet

De geheimhouding wordt Sybille langzaam maar zeker te veel, waarop ze ons land wil verlaten. Albert bedooft de gemoeiden en laat haar weten dat hij zal scheiden van Paola. Een klein leger juristen werdt ingeschakeld en na maanden onderhandelen geeft zowel koning Boudewijn als toenmalig premier Leo Tindemans zijn goedkeuring voor de echtscheiding. De voorwaarden zijn echter zwaar: volgens de

OMDAT ONTKENNEN NIET MEER KAN

regeling zou Paola de kinderen krijgen. Bovendien zou Albert zijn dotatie verliezen en zouden Filip, Astrid en Laurent Sybille niet meer mogen zien tijdens de ontmoetingen met Albert. «Die heeft mij doen breken. De kinderen waren toen nog jong, ik zou de slechte zijn, aldus Sybille later. Ze bleef op het laatste nippertje de scheiding af en trekt in 1977 naar Londen met Delphine.

1982

Albert is niet opgezet met de beslissing van Sybille. Hij blijft haar evenwel bezoeken en geeft zelfs de opdracht een directe telefoonlijn te installeren tussen zijn residentie en de hare. In 1982 trouwt Sybille met een Britse edelman, maar Albert blijft haar bezoeken en bellen. Met medeweten van de partner van Sybille, mensen sommigen zelfs.

1984

Tijdens zijn laatste bezoek vertelt Albert dat Paola en hij hun 25ste huwelijksverjaardag zullen vieren. Er komt zo een einde aan hun romance die achttien jaar geduurd heeft. De telefoonlijn wordt afgesloten en Sybille en Albert gaan elk hun eigen weg.

1985

«Albert is je papa»

Pas in 1985, wanneer Delphine al zeventien jaar oud is, vertelt Sybille haar dochter wie haar vader is. «Vroeger zou te vroeg geweest zijn», vindt haar moeder.

1999

Kort voor het huwelijk van Filip en Mathilde barst de bom: het bestaan van Delphine wordt wereldkundig gemaakt via een boek van royaltykenner Maria Dannoels. Albert, inmiddels koning, geeft amper een krimp. Nadat het boek in de rekken komt, krijgt Delphine opeens geen koninklijke geschenken meer. Wanneer er met kerst 2000 niks komt, besluit Delphine haar vader op te bellen. Die zou er geen oren naar hebben: «Jij bent mijn dochter niet», zegt Albert en haakt de hoorn in.

17 JUNI 2013

Naar rechter

Delphine Boël sleept zowel koning Albert, Filip als prinses Astrid voor de rechter. Boël vraagt dat de rechter hen alle drie verplicht een DNA-staal af te staan, om zo aan te kunnen tonen dat ze wel degelijk een dochter is van de vorst.

SEPTEMBER 2014

Op 23 september 2014 vindt de eerste zitting plaats van een nieuwe rechtszaak, tegen Albert alleen. De zes advocaten van Delphine pletten zeven uur lang. Maar Albert laat het niet aan zijn hark komen: hij en Paola genieten op dat moment van een vakantie in het buitenland.

FEBRUARI 2016

Boël haalt haar slag thuis: het Grondwettelijk Hof geeft haar over de hele lijn gelijk. Elke Belg heeft het recht te weten wie zijn ouders zijn.

21 FEBRUARI 2017

Weer een jaar later wordt de rechtszaak door de Brusselse familierechtbank ten gronde beëindigd. Derechter beleeft dat hij «zo spoedig mogelijk» uitspraak zal doen. Die bleek ondanks de steun van haar moeder al snel vernietigend te zijn voor Delphine: biologische band of niet, volgens de rechtbank is Albert II niet de wettelijke vader van Delphine Boël. De kunstenaars gaat in beroep.

JUNI 2018

Geen vader meer

Het vaderschap van Jacques Boël moet geannuleerd worden voor er geëist kan worden dat iemand anders een DNA-test aflegt.

OKTOBER 2018

Boël krijgt gelijk. Het hof van beroep in Brussel beslist dat koning Albert II binnen drie maanden een DNA-test moet ondergaan. Omdat dat hard te maken, wordt door de advocaten van Delphine een dwangsom van 5.000 euro per dag gevraagd. Toch heeft koning Albert II nog steeds geen afspraak bij de expert vastgelegd. Hij wacht het finale advies van zijn advocaat die onderzoek of hij in cassatie kan gaan tegen het arrest van het hof van beroep.

MAART 2019

Eind maart duikt Delphine Boël persoonlijk op aan het Justitiepaleis in Brussel voor een zitting over het DNA-staal.

16 MEI 2019

Het hof van beroep oordeelt dat koning Albert II zijn DNA moet afstaan. Als hij zich niet aan die beslissing houdt, moet hij een dwangsom van 5.000 euro per dag betalen.

28 MEI 2019

DNA-staal afgenomen

Koning Albert staat DNA af in het Erasmus-ziekenhuis. Het resultaat van de analyse van het wattenstaafje met wongvocht gaat in een gesloten enveloppe.

13 DECEMBER 2019

Het Hof van Cassatie beslist dat het DNA-resultaat bekend moet worden gemaakt. Oplichting bij Delphine en haar entourage.

GISTEREN

Koning Albert II is de biologische vader van Delphine Boël, zo wijst het opgelegde DNA-onderzoek uit. Dat laat zijn advocaat, Alain Berenboom, weten. De koning zal ook niet langer juridisch betwisten dat hij de wettelijke vader is.

Groot nieuws in heel Europa

De bekendenis van Albert II is onder meer ook de Nederlandse, Duitse, Spaanse en Zwitserse media niet ontgaan. Op de meeste internationale nieuws-sites werd het bericht gisteravond groot uitgespeeld. Algemeen teneur? Eindelijk. Dit heeft lang genoeg aangelept. In Nederland vraagt het 'AD' zich af: «Heeft 'prinses' nu recht op de erfenis?» NRC kopt: «Belgische koning Albert II geeft buitenechtelijke dochter toe.» «De Telegraaf» legt dan weer de nadruk op de juridische afwijking van Delphine Boël. In Duitsland wordt de 'Frankfurter Allgemeine Zeitung' vooral oog voor de jarenlange «vonnisdag» strijd tussen Albert en zijn dochter: «De Belgische koning heeft zich lang verzet, maar heeft nu toch toegegeven dat Delphine zijn dochter is.» De tabloid 'Bild' schreeuwt in grote letters op zijn website: «Nu is het officieel.» «Delphine Boël heeft officieel haar vader gevonden», vat het Spaanse 'El País' samen. (SPK)

'Onze dochter heet Delphine', waarin de moeder van Delphine in 2013 voor het eerst openlijk terugblikte op haar relatie met Albert, wordt vandaag om 22.15 uur heruitgezonden op VIER.

51 JAAR

Wat iedereen al wist of minstens kon vermoeden, is nu ook officieel: Albert II (85) is de biologische vader van Delphine Boël (51). De vorst deed de bekendenis gisteren, toen hij besefte dat hij geen kant meer uit kon. Daarmee komt een einde aan een halve eeuw van ontkenning en aan een meedogenloos juridisch steekspel dat bijna zeven jaar duurde. Een episode die de koning nu zelf overigens — eerder verrassend — ook omschrijft als «pijnlijk».

• SABINE VERMEIREN EN JENICE BOSSCHAERTS •

Delphine heeft nooit een lange juridische strijd gewild, maar ze is ertoe gedwongen. De koning heeft haar dat kwalijk genomen en heeft zich in de slachtofferrol gewenteld. Terwijl Delphine het slachtoffer was

ALAIN DE JONGE, ADVOCaat VAN DELPHINE

In een gortdroog persbericht stuurde Albert II het nieuws gisteren de wereld in. Niet de inhoud daarvan schokeert — weigingen twijfelden er nog aan dat hij de bijschijf vader was van Delphine Boël — maar wel het feit dat het konf. Na jaren van juridisch getouwtrek en halstarrige ontkenning gooidte Albert II gisteren de handdoek. Die timing was niet neevallig. De vorst kreeg gisterochtend een brief in de bus. Daarin deelde het Erasmusziekenhuis de resultaten mee van recent DNA-onderzoek. Het stond er pijnlijk duidelijk: «99,9 procent zekerheid: De koning besloot ovaal op de vlucht vooruit te nemen en te bekennen wat hij zelf al een halve eeuw weet: dat hij meer dan een halve eeuw geleden de vervreemder was van de vrouw die vandaag als twee druppels water op hem lijkt. Omdat die resultaten nu de daags-voorgeschied bekend zouden raken, besloot Albert II te dan maar zelf te communiceren. Wat al decennialang een publiek geheim was, werd daarmee gisteravond ook officieel. Ja, Albert II heeft een buitenechtelijke dochter, ja, hij heeft daar een half leven lang over gelogen. En ja, ze heet Delphine Boël.

Beschamende vertoning

In zijn officiële mededeling liet Albert II voorts nog weten dat hij «met waardigheid een punt wil zetten achter deze pijnlijke procedure». Vooral dat laatste — dat het 'pijnlijk' was — is verrassend. Want nooit gaf koning Albert II die indruk. De procedure die zijn dochter in 2013 tegen hem inspande, leek hem al die tijd konde laten. Want terwijl zich een eerste keer naar de rechter sleepte, maakte hij een statement door op dat moment op vakantie te gaan. Wat de koning gisteravond zei, had hij ook in 1999 al kunnen zeggen, toen de pers hem voor de eerste keer confronteerde met het feit dat hij wellicht een buitenechtelijke dochter had. De Franse president Mitterrand had vijf jaar voordien al laten zien hoe je met zo iets in een recordtijd korte metten maakte. Maar koning Albert II besloot het stof gaan om alsnog haar gelijk te halen. Het werd een lichte — bijwiltjen beschamende — vertoning, maar gisteravond klonk het wat gemakkelijker dat zulks nooit zijn keuze was. Alain Berenboom, die al twintig jaar de advocaat is van Albert II, zegt dat de vorst zweeg omdat Delphine al een vader had, Jacques Boël. En dat de vorst dus wel moest zwijgen, want een kind kan geen twee vaders hebben. Dat Delphine al die tijd smeekte om erkenning en Jacques Boël helemaal niet gebrand was op dat vaderchap, daar ging Albert II in zijn redevering voor de handigheid even aan voorbij.

Plekje op staatsportret

Met de bekendenis van de vorst moet Delphine, alvast naar erfenisrechten toe, op gelijke voet te staan met de drie andere kinderen van Albert II. Ze zal bij het overlijden van haar biologische vader eenzelfde erfdeel krijgen als Filip, Laurent en Astrid. Dat bevestigde gisteravond ook Alain Berenboom. Of de koning ook contact met haar wil en alsnog een band wil opbouwen met het liefdeskind dat 51 jaar geleden werd geboren uit zijn affaire met Sybille de Selys Longchamps, was gisteravond niet duidelijk. Samen met de koning moet Delphine Boël gisteren ochtend de resultaten van het DNA-onderzoek. Ze was niet van plan daar meteen mee naar de pers te stappen. Maar dat haar vader dat wel deed, vindt ze allerminst erg. Alain de Jonge, haar advocaat, «heeft heeft ons verrast». We hadden het niet verwacht. Maar we zijn natuurlijk blij dat de publieke erkenning er is na jaren eindelijk op is. Delphine te gerede gisteren erg emotioneel op het nieuws. Meester Alain de Jonge: «Vandaag is een belangrijke tag in de lange en zware strijd die ze nu al jaren voert. Dat knipt in de kieren, dus ik begrijp die emotie ook. Delphine is jarenlang publiek gebrandmerkt als 'de vernedende dochter van'. Er werd met haar gelachen, ze kreeg verwijten

Albert II wil — met waardigheid een punt zetten achter deze pijnlijke procedure». Vooral dat laatste is verrassend. Want terwijl zij zich een eerste keer naar de rechter sleepte, maakte hij een statement door op vakantie te gaan

naar het hoofd geslingerd. Uitnodigingen voor recepties of evenementen werden op het laatste nippertje ingetrokken, omdat er plots ook iemand van de koninklijke familie aanwezig zou zijn. Delphine is tevreden dat er nu de wetenschappelijke bevestiging is dat koning Albert haar vader is.»

Dat er nu de wettelijke ook emotionele erkenning komt: daar hoopt Delphine niet meer op. Alain de Jonge: «Jij heeft indertijd de hand uitgestoken, maar daar is de koning niet op ingegaan. Delphine heeft nooit een lange juridische strijd gewild. Maar ze is ertoe gedwongen. De koning heeft haar dat kwalijk genomen en heeft zich in de slachtofferrol gewenteld. Terwijl natuurlijk Delphine het slachtoffer was. Dat alles heeft een emotionele band met haar biologische vader onmogelijk gemaakt. Daar was het Delphine trouwen ook allang niet meer om te doen. Ze aast niet op de erfenis, de status of de titel van prinses. Zij wou alleen jarenlang publiek gebrandmerkt als 'de vernedende dochter van'. Er werd met haar gelachen, ze kreeg verwijten